

Na uwagę zasługuje miejsce widokowe, z którego roztacza się rozległy widok na Jezioro Kamienickie, zabudowania wsi Kamienica Królewska i dolinę rzeki Bukowiny.

Innym ważnym miejscem postrzegania krajobrazu jest ciąg widokowy biegnący wzdłuż drogi prowadzącej ze wsi Załakowo w kierunku zachodnim przez tereny Załakowa Wubudowanie. Ciąg przebiega przez tereny bardzo atrakcyjne krajobrazowo między innymi ze względu na małe zainwestowanie obszaru, zróżnicowane ukształtowanie terenu oraz przenikanie się różnych typów krajobrazu. Widok rozpościera się w kierunku południowo - wschodnim, południowym i południowo - zachodnim na tereny pól i łąk, enklawy lasów, zabudowania zagród. Tłami krajobrazowymi dla widoków są głównie wzgórza i porastające je okoliczne lasy. Pozostałe miejsca widokowe położone są na wyniesieniach w sąsiedztwie jezior, cieków wodnych, dolin.

Najważniejsze miejsca widokowe w gminie oznaczono na rysunku Nr 1 pt. "Synteza uwarunkowań".

2.3.3.3 Elementy struktury krajobrazu

Krajobraz jest postrzegany poprzez tzw. wnętrza krajobrazowe. Na terenie gminy wyróżniono kilkanaście charakterystycznych wnętrz, ponieważ są rozległe i obejmują większe obszary gminy, nazwano je makrownętrzami - wyróżniono kilka takich wnętrz.

Największe wnętrza wokół jezior:

- wnętrza ograniczone od wschodu i zachodu lasami Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i enklawami leśnymi, położonymi wokół Jeziora Kamienickiego oraz występującymi od strony południowo-wschodniej zabudowaniami wsi Kamienica Królewska,
- zespół przenikających się wnętrz wokół jezior, zamkniętych ścianami lasu: Potęgowskiego, Czarnego, Białego i Junno,
- wnętrza wokół Jeziora Gowidlińskiego otoczone enklawami leśnymi i zabudową mieszkalną i letniskową.

Wnętrza występujące wokół mniejszych jezior ograniczone zboczami porośniętymi enklawami leśnymi:

- wnętrza krajobrazowe tworzące się wokół jezior: Mniemino, Trzono, Długie k. Łyśniewa Sierakowickiego,
- wnętrza krajobrazowe Jeziora Tuchlińskiego,
- wnętrza krajobrazowe Jeziora Trzemeszno k. wsi Stara Huta,

Wnętrza wyodrębniające się z obszarów bezleśnych, pozbawionych zbiorników wodnych - zamknięte od strony południowej enklawami lasów położonych wzdłuż drogi łączącej Puzdrowo z Gowidlinem, a z pozostałych stron częściowo zalesionymi morenami. Wnętrza charakteryzujące się znacznym obniżeniem terenu (jedne z najniższych położonych obszarów w gminie) i występowaniem dużej liczby cieków wodnych.

Bardzo charakterystyczne dla KPK są wnętrza krajobrazowe typu "polany", wyodrębniające się z kompleksu leśnego:

- wnętrza krajobrazowe ze wsią Bukowo i Jeziolem Bukowskim,
- wnętrza krajobrazowe ze wsiami Nowalczysko i Kokwino,
- wnętrza krajobrazowe wokół wsi Paczewo,
- wnętrza krajobrazowe wokół wsi Mojuszewska Huta.

2.3.4 Waloryzacja krajobrazowa

Obszar gminy stale podlega procesom zmieniającym jego walory wizualne. Ma na to wpływ wiele czynników związanych z gospodarką przestrzenną, w tym zmianą sposobu użytkowania gruntów z rolnych na nierolnicze, rozwojem wsi, rosnącym zainwestowaniem gospodarczym i rekreacyjnym. Podjęto próbę waloryzacji krajobrazu gminy w celu określenia miejsc nagromadzenia elementów pozytywnych, tworzących krajobraz o wysokich walorach krajobrazowych i elementów negatywnych (krajobraz dysharmonijny), a także elementów kontrowersyjnych i konfliktowych.

2.3.4.1 Elementy pozytywne o wysokich walorach krajobrazowych

W Kaszubskim Parku Krajobrazowym:

Fragment obszaru Wysoczyzny Mojużewsko - Mirachowskiej ze wsiami: Bącka Huta, Szopa, Łączki, Bór. Jest to przestrzeń o wysokich walorach krajobrazowych ze względu na położenie w sąsiedztwie lasów KPK, urozmaicone ukształtowanie terenu (jedno z najwyższych położonych terenów w gminie), atrakcyjne krajobrazowo wnętrza i miejsca widokowe, występowanie przykładów architektury zabytkowej oraz historycznych układów przestrzennych dawnych wsi (Kamienica Królewska). Na terenie KPK znajduje się fragment zespołu Jezior Potęgowskich: Kamienickiego, Junno, Czarnego, Potęgowskiego i Białego oraz wpadająca do Jeziora Kamienickiego rzeka Bukowina.

Inne mniejsze obszary to tereny wsi Paczewo położone w otulinie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (urozmaicone ukształtowanie terenu, sąsiedztwo lasów, występowanie zabudowy historycznej) oraz wsi Bukowo położone w parku (otoczenie lasami, zróżnicowanie wysokościowe terenu, położenie nad Jeziorem Bukowskim).

Na terenie gminy znajduje się fragment **Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu** - przestrzeń o wysokich walorach krajobrazowych. W centrum obszaru leży Jezioro Gowidlińskie. Jezioro o bardzo krętej linii brzegowej otoczone jest enklawami lasów. Małowniczy krajobraz postrzegany jest najlepiej od strony wschodniej z mniej zalesionego brzegu jeziora. Nad jeziorem leży wieś Gowidlinko (wraz z zabudową historyczną i kościołem parafialnym), wsie Gowidlinko i Lemany.

W części północno-zachodniej gminy wyróżniono także obszar atrakcyjny krajobrazowo, obejmuje on wsie: Załakowo, Załakowo Wybudowanie i częściowo Łyśniewo Sierakowickie (w tym Jezioro Mniemino, J. Trzciniowe, J. Długie).

2.3.4.2 Elementy negatywne - krajobraz dysharmonijny

We wsi Sierakowice, na terenach sąsiadujących z linią kolejową oraz drogą dochodzącą od strony Kartuz wykształca się obecnie strefa zaplecza gospodarczego - tereny komunikacji, usług rzemiosła, handlu i zakładów produkcyjnych (czasami przeplatające się z terenami zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej). W wyniku intensywnych zmian w zagospodarowaniu powstaje przestrzeń dość przypadkowa, która odbiega jakością od ogólnie wysoko ocenianego krajobrazu gminy. Oczywiście bezdyskusyjna jest potrzeba funkcji gospodarczych w gminie, dlatego problemem jest nie sama funkcja terenu, lecz ograniczenie jej ekspozycji w krajobrazie wsi oraz wprowadzanie wysokiej jakości architektury.

Drugim obszarem, który można uznać za zdegradowany pod względem krajobrazowym to fragment wsi Tuchlino położony wzdłuż drogi prowadzącej z Tuchlina w stronę Kościerzyny - obszar nagromadzenia nieestetycznych obiektów produkcji i obsługi gospodarki zwierzęcej (drobiu, trzody chlewnej).

Trzeci taki teren położony jest wzdłuż drogi prowadzącej z Kamienicy Królewskiej do skrzyżowania z drogą główną Sierakowice - Lębork . Są to tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej oraz ośrodków produkcji gospodarki polowej i zwierzęcej (fermy drobiu, mieszalnia pasz i ubojnia). Podobnie jak w przypadku Sierakowic i Tuchlina istnieje potrzeba ograniczania ekspozycji tych budynków (np. przez otoczenie wysoką zielenią przyobiekтовую).

2.3.4.3 Elementy kontrowersyjne i konfliktowe

W okolicy Kamienicy Królewskiej szczególnie kontrowersyjna jest lokalizacja wielkich silosów na obszarze KPK. Obiekty, które mogą być konfliktowe to maszty telefonii komórkowej w Gowidlinie i w Puzdrowie. Inne miejsca to tereny wytwórni mas bitumicznych oraz zakład produkcji betonu w Mojuszu, a także chaotyczna zabudowa letniskowa nad Jeziorem Gowidlino.

Wytwórnia mas bitumicznych i zakład produkcji betonu nie są jednak łatwo postrzegane z głównej drogi (schowane za nasypem kolejowym), dlatego nie ingerują mocno w krajobraz. Zabudowa letniskowa w Gowidlinie jest bardzo silnie eksponowana od strony jeziora, a także od strony drogi na wschodnim brzegu, dlatego konieczne są regulacje co do form i samej lokalizacji dalszej zabudowy.

3

UWARUNKOWANIA SPOŁECZNE

3. UWARUNKOWANIA SPOŁECZNE

3.1. Potencjał i procesy demograficzne - ujęcie jakościowo-ilościowe i przestrzenne

3.1.1 Procesy demograficzne w gminie Sierakowice

Od ćwierćwiecza liczba ludności gminy Sierakowice stale i równomiernie wzrasta (rys. 3.1.). W 1975 roku gminę zamieszkiwało przeszło 11 tys. osób, zaś w 2000 roku prawie 16 tys. (tab. 3.1). Ruchy migracyjne zwłaszcza w ostatnim dziesięcioleciu wykazywały dodatnie saldo (tab. 3.4). W efekcie przeciętnie rocznie przybywa w gminie Sierakowice około 200 osób. Udział migrantów zawsze był wysoki, obecnie przekroczył 50% i nadal rośnie.

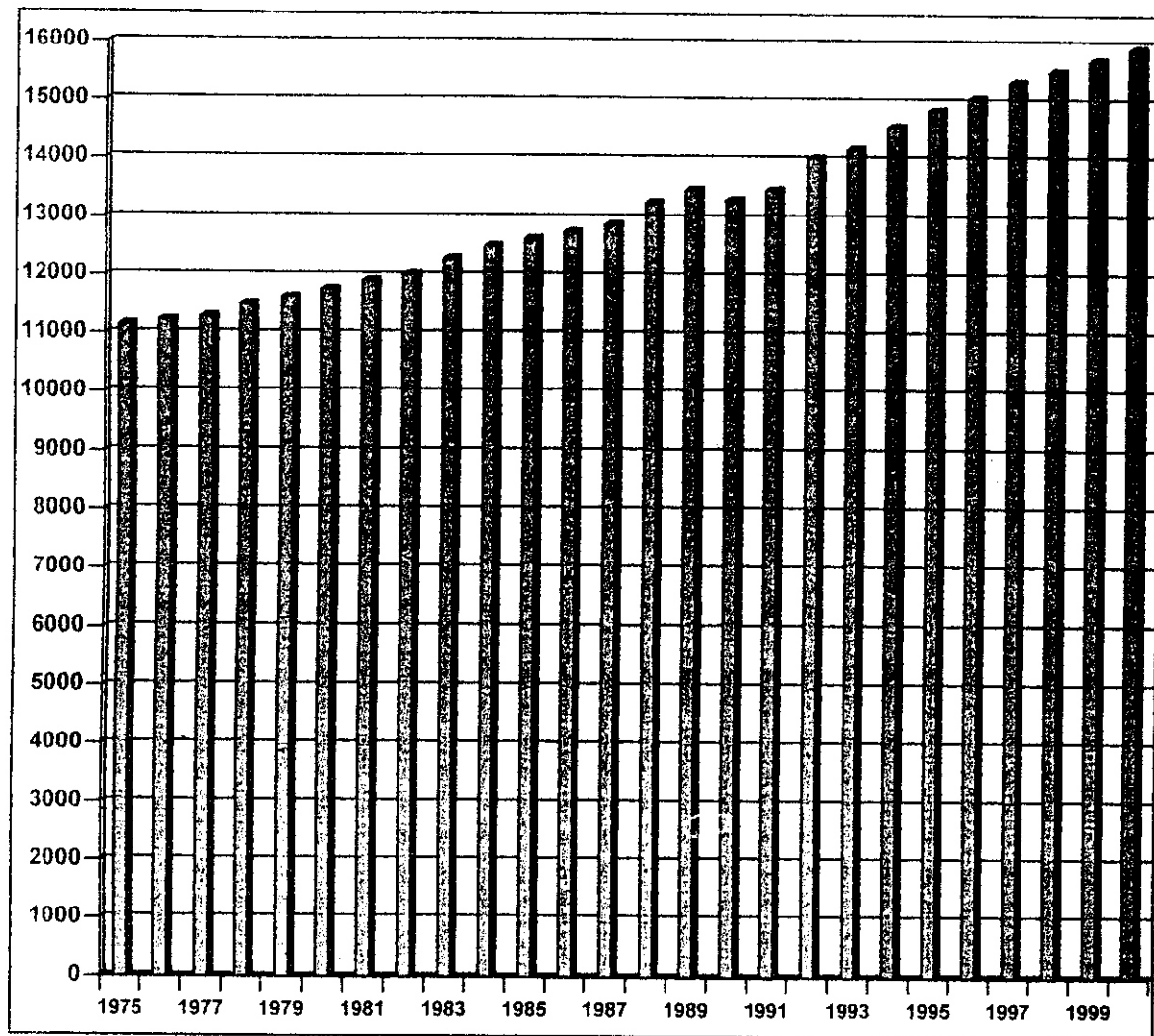
Można postawić tezę, że procesy wzrostu demograficznego w gminie Sierakowice mają charakter trwały. Czynniki naturalny (wysoka płodność i dzietność) w miarę upowszechniania się miejskiego stylu życia będzie tracił na znaczeniu na rzecz czynnika migracyjnego (napływ ludności z miast – drugie domy i osiedlanie się emerytów). Ułatwia to prognozowanie procesów demograficznych, co potwierdziły obliczenia przeprowadzone różnymi metodami.

3.1.2 Prognoza procesów demograficznych

Przy założeniu kontynuacji dotychczasowych trendów przewidywana liczba ludności gminy Sierakowice w latach 2001 – 2015 kształtować się będzie jak to przedstawiono w tabelicy 3. W 2005 roku ludność osiągnie 16,7 tysiąca. W latach 2005 – 2010 wzrośnie o kolejne 1000 osób do 17,7 tysiąca. Podobnie będzie w kolejnym pięcioleciu. Nie ma podstaw w świetle obecnej wiedzy aby sądzić, że w 2015 roku liczba ludności gminy Sierakowice przekroczy 19 tysięcy osób. Ponieważ udział przyrostu naturalnego będzie mały, głównym czynnikiem stanie się przyrost migracyjny. Znaczne jego nasilenie mogłoby nastąpić jedynie z dwóch powodów:

- skokowego wzrostu miejsc pracy poza rolnictwem w gminie, co jest mało prawdopodobne ze względu na niewielką atrakcyjność Sierakowic dla wielkoskalowych, pracochłonnych działalności produkcyjnych,
- skokowego wzrostu napływu migracyjnego, co jest również mało prawdopodobne ze względu na wyższą atrakcyjność pozostałych obszarów regionu (gminy pojezierne i nadmorskie) dla przesiedleńców z miast.

Nie można jednak wykluczyć, że prognozowane wielkości liczby ludności nie zostaną osiągnięte. Po przystąpieniu Polski do UE możliwy jest mianowicie następujący scenariusz: przyrost naturalny będzie maleć, napływ migracyjny będzie wzrastać lecz wzrastać będzie również odpływ migracyjny głównie ludzi młodych do metropolii Trójmiasta i za granicę. W efekcie saldo migracji może przyjmować wartości ujemne. W miarę poprawy dostępności Trójmiasta w wyniku wzrostu poziomu motoryzacji i polepszenia stanu dróg gmina Sierakowice przybierać będzie charakter obszaru podmiejskiego. Obszary takie charakteryzują się znacznym nasileniem migracji lecz niekoniecznie dodatnim saldem.

Rys. 3.1 Liczba ludności gminy Sierakowice w latach 1975-2000

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy
Sierakowice

Przewiduje się następujące zmiany w strukturze ludności gminy Sierakowice (prognoza biologiczna) (tab. 3.5). Do 2005 r. wzrośnie liczba osób w wieku produkcyjnym o 1200. Jeżeli nadwyżka migracyjna dotyczyć będzie tej grupy, to nadwyżka może być o 100 – 200 osób więcej. Wzrośnie także liczba osób w wieku poprodukcyjnym do 1600. Jeżeli wśród migrantów pojawi się wielu emerytów (dom na wsi na starość lub domy opieki) to może być ich również o 100 – 200 osób więcej. Maleć będzie stopniowo liczba dzieci i młodzieży do 5,3 tysiąca. Jeżeli nasili się odpływ młodych kobiet i młodych małżeństw, spadek ten może przybrać większe rozmiary.

W latach 2005 – 2010 procesy te będą kontynuowane, choć pewność prognozowania jest tu mniejsza. Ludność w wieku produkcyjnym wrośnie o kolejne 900 – 1000 osób. Liczba osób starszych ustabilizuje się. Liczba dzieci i młodzieży będzie powoli maleć. Prognozowana liczba osób aktywnych zawodowo (biologiczna) wynosi 7000 w roku 2005 oraz 7500 w 2010 roku. Procesy migracyjne mogą spowodować raczej zmniejszenie niż zwiększenie tych wielkości. Nie można jednak wykluczyć innego scenariusza rozwoju sytuacji na obszarach podmiejskich wielkich metropolii. Odpływ migracyjny do Trójmiasta (wahadłowy i stały) mieszkańców gminy Sierakowice może być kompensowany z innych gmin powiatu kartuskiego, wejherowskiego i gdańskiego, a także bytowskiego i kościerskiego. Lepiej wykształceni i bardziej przedsiębiorczy mieszkańcy gminy będą przenosili się do miasta, a na ich miejsce napływać będą mieszkańcy wsi, dla których Sierakowice będą bardzo atrakcyjnym miejscem pracy i zamieszkania. Głównym problemem społecznym i gospodarczym wynikającym z uwarunkowań demograficznych jest tworzenie nowych miejsc pracy. Kwestie edukacji na poziomie podstawowym schodzą powoli na drugi plan. Istotne jest natomiast kształcenie na poziomie gimnazjalnym i licealnym, co umożliwi części młodzieży dalszą edukację w Trójmieście i ewentualnie migrację.

Tab. 3.1. Liczba ludności gminy Sierakowice w latach 1975-2000

Lata	Ogółem	Mężczyźni	Kobiety
1975 r.	11154	5621	5533
1976 r.	11236	5673	5563
1977 r.	11294	5689	5605
1978 r.	11518	5845	5673
1979 r.	11634	5920	5714
1980 r.	11762	5991	5771
1981 r.	11919	6069	5850
1982 r.	12034	6135	5899
1983 r.	12303	6275	6028
1984 r.	12514	6371	6143
1985 r.	12642	6430	6212
1986 r.	12766	6503	6263
1987 r.	12888	6558	6330
1988 r.	13268	6770	6498
1989 r.	13478	6892	6586
1990 r.	13313	6746	6567
1991 r.	13487	6848	6639
1992 r.	14023	7160	6863
1993 r.	14183	7223	6960
1994 r.	14564	7430	7134
1995 r.	14853	7577	7276
1996 r.	15064	7687	7377

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice

1997 r.	15339	7823	7516
1998 r.	15515	7893	7622
1999 r.	15712	7964	7748
2000 r.	15915		

Źródło: Dane Urzędu Statystycznego w Gdańsku

Tab. 3.2. Liczba ludności gminy Sierakowice w latach 1990-2000

Różnice danych statystycznych

Lata	wg US w Gdańsku	Wg USC w Sierakowicach	różnica
1990 r.	13313	13431	118
1991 r.	13487	13745	258
1992 r.	14023	13873	-150
1993 r.	14183	14486	303
1994 r.	14564	14954	390
1995 r.	14853	15070	217
1996 r.	15064	15186	122
1997 r.	15339	15392	53
1998 r.	15515	15595	80
1999 r.	15712	15769	57
2000 r.	15915	15915	0

Źródło: Dane Urzędu Statystycznego w Gdańsku oraz Urzędu stanu Cywilnego w Sierakowicach

Tab. 3.3 Przewidywana liczba ludności gminy Sierakowice w latach 2001-2015
Przy założeniu kontynuacji dotychczasowego trendu

Lata	Ogółem
2001 r.	15895
2002 r.	16091
2003 r.	16287
2004 r.	16484
2005 r.	16680
2006 r.	16876
2007 r.	17072
2008 r.	17268
2009 r.	17465
2010 r.	17661
2011 r.	17858
2012 r.	18054
2013 r.	18250
2014 r.	18446
2015 r.	18642

Tab. 3.4. Saldo migracji w gminie Sierakowice w latach 1991-2000

Lata	Osoby
1991	31
1992	87

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy
Sierakowice

1993	87
1994	82
1995	94
1996	84
1997	94
1998	102
1999	86
2000	ok. 120

Tab. 3.5 Struktura ludności wg wieku w gminie Sierakowice w latach 1998-2000

Prognoza biologiczna

Ludność w wieku	1998		2005		2010	
	w tys. osób	%	w tys. osób	%	w tys. osób	%
Przedprodukcyjny	5,6	36,4	5,3	32,3	5,2	30,2
Produkcyjny	8,4	54,2	9,6	58,2	10,5	60,1
Poprodukcyjny	1,5	9,4	1,6	9,5	1,6	9,5
Ogółem	15,5	100,0	16,5	100,0	17,3	100,0

4

UWARUNKOWANIA GOSPODARCZE

4. UWARUNKOWANIA GOSPODARCZE

4.1. Potencjał gospodarczy gminy

Pod względem rozwoju gospodarki gmina Sierakowice uznawana jest za fenomen w skali kraju – obszar bardzo szybkiego i dynamicznego wzrostu gospodarczego, którego podstawą, pomimo wiejskiego charakteru gminy, są handel, usługi i działalność produkcyjna. Przyczyniło się do tego wiele czynników od geograficznych przez historyczne i społeczne po ekonomiczne.

Gmina ma bardzo korzystne położenie geograficzne – w centrum województwa pomorskiego, przy drogach wojewódzkich pełniących funkcję połączeń regionalnych (droga nr 214 z Warlubia do Łeby i droga nr 211 ze Słupska do Gdańska), w pobliżu dużych rynków zbytu, jakimi są aglomeracja Trójmiasta, Wejherowo, Słupsk.

Společną przyczyną rozwoju gospodarki jest odnotowywany od wielu lat bardzo wysoki przyrost naturalny, dzięki czemu gmina posiada duże zasoby młodej, wykwalifikowanej i taniej siły roboczej, ponadto mieszkańcy Sierakowickiego słyną z przedsiębiorczości, pracowitości i solidności.

Korzystny dla gospodarki rynkowej jest również dominujący udział własności prywatnej, dzięki czemu istnieją tu duże zasoby gruntów pod wszelką działalność. Należy jednak zauważyć, że z powodu istnienia na obszarze gminy Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i jego otuliny oraz stref chronionego krajobrazu, poza zasięgiem ochrony pozostaje jedynie 35% powierzchni gminy w centralnej i południowej części, co jest poważnym ograniczeniem swobody rozwoju działalności produkcyjnej, sprzyja jednak turystyce i agroturystyce – głównie sezonowej, związanej z czynnym wypoczynkiem.

Miejscową gospodarkę wspiera polityka lokalnego samorządu, który stara się promować miejscową przedsiębiorczość poprzez system ulg i preferencji dla nowopowstałych podmiotów gospodarczych (na mocy Uchwały Nr XLIII/318/98 z dnia 10-06-1998), zwolnień podatkowych dla zanikających zawodów, dotacji np. na podnoszenie kwalifikacji przez pracowników. Gmina służy również pomocą w kwestiach administracyjno-prawnych, w negocjacjach z inwestorami.

Lokalni inwestorzy, chętni do zaciągania kredytów na rozwój firm, dzięki istnieniu w Sierakowicach trzech banków mają łatwy dostęp do kapitału. Na rozwój gospodarki pozytywnie wpływa też dobra infrastruktura techniczna – rezerwy w sieci wodociągowej, rezerwy mocy, łatwa dostępność do telefonów, gwarancje odbioru nieagresywnych ścieków. Korzystna jest również koniunktura gospodarcza wokół gminy - bliskość rynków zbytu na produkty rolne, zapotrzebowanie mieszkańców okolicznych miast na czyste środowisko, możliwość ekspansji na tereny ościenne, np. poprzez kupowanie (bądź dzierżawienie) i zagospodarowywanie ziem po byłych PGR.

Mieszkańcy gminy potrafili wykorzystać wszystkie te atuty, sprawiając, że Sierakowickie stało się liderem gospodarczym wśród gmin sąsiednich, jednym z najbardziej rozwiniętych, prężnych i atrakcyjnych dla inwestorów regionów w powiecie a wieś Sierakowice staje się coraz bardziej znaczącym węzłem gospodarczym regionu.

Gospodarka gminy ma również swoje słabe strony. Mankamentem jest jej rozdrobnienie, co zauważa się zarówno w rolnictwie jak i działalności produkcyjnej. Nadal zbyt duża liczba ludności utrzymuje się z rolnictwa (30%

ludności zawodowo czynnej), istnieje więc potrzeba zmniejszenia ilości gospodarstw rolnych i ludności utrzymującej się z rolnictwa na rzecz działalności produkcyjnej, usług i pracy najemnej. Brakuje zintegrowanych działań producentów, prowadzących do powstawania grup interesów, związków i stowarzyszeń producenckich. Osoby z wyższym wykształceniem stanowią niewielki odsetek mieszkańców, wśród rolników zauważa się niski poziom wiedzy rolniczej – ponad połowa nie posiada przygotowania rolniczego. Niestety, pomimo silnego rozwoju gospodarczego bezrobocie, choć mniej niż w większości gmin powiatu, rośnie (zwłaszcza wśród kobiet i młodzieży) i staje się coraz większym problemem społecznym.

4.1.1 Struktura gospodarcza

Gospodarka gminy Sierakowice charakteryzuje się żywo i rozwijającą się małą i średnią przedsiębiorczością. Świadczy o tym stale rosnąca tu liczba podmiotów gospodarczych. Przez pięć lat liczba ich wzrosła o ponad 60%.

Tab. 4.1. Podmioty gospodarki narodowej i zakłady osób fizycznych w gminie Sierakowice w latach 1994-1999

	Podmioty gospodarki narodowej	Zakłady osób fizycznych	w tym						
			w tym						
			Działalność produkcyjna	Budownictwo	Handel i naprawy	Hotele i restauracje	Transport, gosp. magazynowa, łączność	Posrednictwo finansowe	Obsługa nieruchomości i firm
1994	498	434	85	74	163	22	48	1	17
1995	516	450	85	71	181	18	45	3	19
1997	495	431	79	68	170	12	50	3	12
1998	754	677	130	144	231	18	56	7	26
1999	820	739	144	166	248	18	62	9	26

Źródło: Roczniki Statystyczne Województwa Gdańskiego i Pomorskiego 1996-2000, US w Gdańsku

W 1999 roku zarejestrowanych było 820 podmiotów, z czego 90% (739) to zakłady osób fizycznych (co stawia gminę pod względem ilości ZOF na pierwszym miejscu w powiecie wśród gmin wiejskich, i na drugim po przeliczeniu na 1 tysiąc mieszkańców, (po gminie Żukowo), pozostałe to spółki cywilne (4,3%), spółki prawa handlowego i spółdzielnie. W gminie nie ma przedsiębiorstw państwowych. Słabością sierakowickiej gospodarki jest bardzo duża liczba małych firm – aż 73 % zarejestrowanych w gminie podmiotów gospodarczych zatrudnia do 5 osób a tylko 5 powyżej 50 osób. Brakuje dużych zakładów, oferujących miejsca pracy, mających znaczący wpływ na region województwa i mogących zjednoczyć działania tych małych. Żadne z przedsiębiorstw zlokalizowanych w gminie nie znajduje się wśród wiodących województwa pomorskiego. Mimo to wiele miejscowych firm działa aktywnie również w sąsiednich gminach i aglomeracji trójmiejskiej (głównie z branży budowlanej i mięsnej, kilka zakładów współpracuje ze stoczniami).

Struktura sektorowa gospodarki gminy Sierakowice rozkłada się nierównomiernie. Zdecydowanie dominują handel i naprawy (ok. 39% zarejestrowanych podmiotów) oraz budownictwo (ok. 26% podmiotów). Dalej są: usługi transportowe (ok. 11%), podmioty związane z obsługą turystyki (ok. 8%)

oraz zakłady produkujące drewno i wyroby z drewna (ok. 7%). Działalność produkcyjna w sumie stanowi ok. 14% pomiotów gospodarczych. Duża liczba podmiotów handlowych i usługowych wynika z silnych tradycji rzemieślniczych regionu. Intensywny wzrost gospodarczy pociągnął za sobą szybki rozwój dużej ilości firm zajmujących się budownictwem i transportem. Należy również zaznaczyć, że specjalnością gminy jest przetwórstwo mięsne – w gminie jest 17 ubojni i zakładów mięsnych (zaopatrujących rynki również okolicznych gmin). Biorąc pod uwagę wielkość i strukturę produkcji rolniczej w gminie zdecydowanie brakuje zakładów przetwórstwa owocowo-warzywnego. Również zbyt słabo jak na istniejące tu warunki przyrodniczo-krajobrazowe reprezentowany jest sektor związany z turystyką. By zapewnić dalszy rozwój gospodarczy gminy należy postawić na rozwój tych właśnie branż.

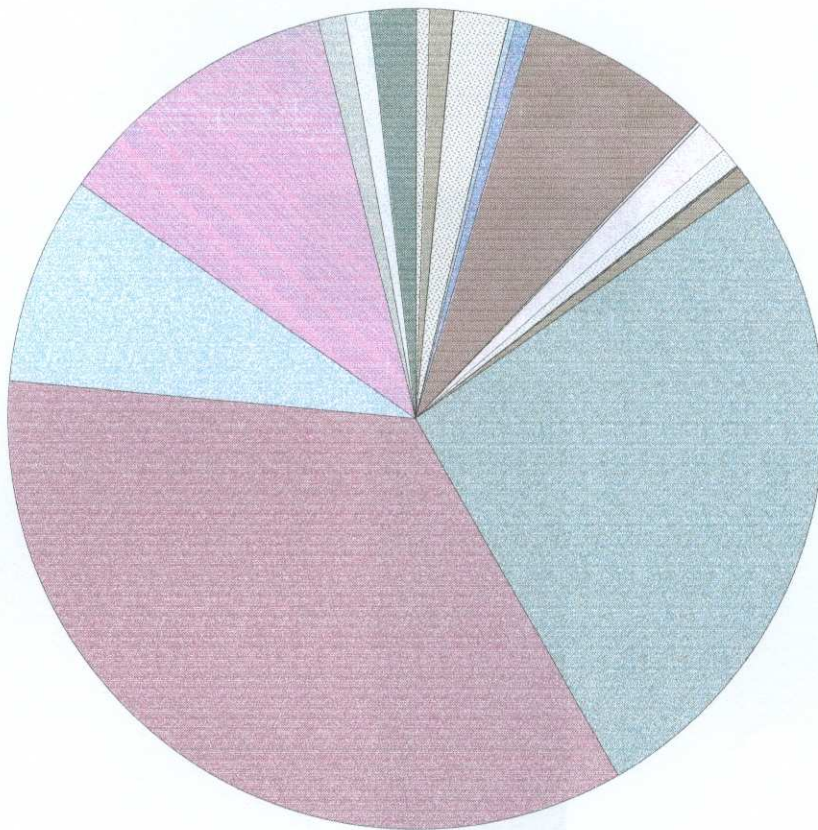
Obszar gminy charakteryzuje się także znacznym przemieszaniem funkcji i form użytkowania terenu. Rozkład obszarów aktywności gospodarczej na terenie gminy Sierakowice jest bardzo nierównomierny. Większość podmiotów zlokalizowana jest we wsiach położonych przy głównych szlakach komunikacyjnych gminy – drogach wojewódzkich i drodze powiatowej relacji Sierakowice - Szklana - Borzestowo oraz, w przypadku Kamienicy Królewskiej, przy linii kolejowej. W miejscowościach oddalonych od szlaków komunikacyjnych ilość podmiotów gospodarczych jest zdecydowanie mniejsza. Ponadto działalność koncentruje się głównie w miejscowościach sołeckich.

Obszarem największej aktywności w gminie jest jej centralna część z Sierakowicami i miejscowościami położonymi w ich pobliżu. W samych Sierakowicach – wielofunkcyjnym centrum gospodarczym gminy, znajduje się ok. 56% istniejących w gminie firm. Dominację tę można wytłumaczyć położeniem wsi w centrum gminy, na skrzyżowaniu głównych dróg regionu oraz funkcjami administracyjnymi pełnionymi przez miejscowość. W sumie na całym „centralnym obszarze aktywności”, w promieniu 3,5 km od Sierakowic, zlokalizowanych jest ok. 70% podmiotów gospodarczych zarejestrowanych w gminie. Oprócz Sierakowic wymienić tu należy wsie: Puzdrowo i Łyśniewo oraz Paczewo.

Ważnymi ośrodkami gospodarczymi w gminie, pełniącymi według założeń planu ogólnego¹ funkcję ośrodków wspomagających i uzupełniających, są również: Gowidlino (na południowym-zachodzie gminy) oraz Kamienica Królewska (na północy). Skupia się tu odpowiednio ok. 8 i 4,5% działalności gospodarczych, wydaje się (obok Sierakowic) najwięcej pozwoleń na działalność gospodarczą.

¹ Miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice, zatwierdzonego uchwałą Nr XI/42/90 Gminnej Rady Narodowej z dnia 30.04.1990 (Dz. Urz. Woj. Gd. Nr 16 poz. 131 z dnia 15.06.1990 r.) wraz z aktualizacją zatwierdzoną uchwałą Rady Gminy w Sierakowicach Nr XXIV/139/93 (Dz. Urz. Woj. Gd. Nr 13 poz. 71 z dnia 14.06.1993 r.)

Ryc.4.1 Struktura gospodarcza gminy Sierakowice wg ilości podmiotów gospodarczych

LEGENDA

Branże EKD:

	Wydobycie piasku i żwiru		Produkcja części do pojazdów mechanicznych
	Produkcja artykułów spożywczych i napojów		Produkcja mebli
	w tym: produkcja, przetwórstwo i konserwowanie mięsa i produktów mięsnych		Budownictwo
	Produkcja odzieży oraz futrzarstwo		Handel i naprawy
	Wyroby ze skóry		Hotele i restauracje (oraz inne miejsca noclegowe i gastronomia)
	Produkcja drewna i wyrobów z drewna (z wyjątkiem mebli)		Transport, gospodarka magazynowa i łączność
	Działalność poligraficzno-wydawnicza		Pośrednictwo finansowe
	Produkcja wyrobów z gumy i tworzyw sztucznych		Obsługa nieruchomości i firm
	Produkcja wyrobów z pozostałych surowców niemetalicznych dla budownictwa		Zaopatrzenie i usługi dla rolnictwa